

Posudek na bakalářskou práci

Název: Tanec jako hobby, životní styl nebo ekonomická aktivita? Reflexe tance u členek tanečního studia X ve městě Y.

Autorka: Lucie Lorencová

Fakulta humanitních studií UK, Praha 2012, 74 s. + Přílohy

Vedoucí: Doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.

Práce Lucie Lorencové se věnuje otázce reflexe tance (aktivního provozování tance) tanečnicemi vybraného tanečního studia. Akcent je kladen na otázku funkce a významu tance pro informátorky. Výzkum založený na kvalitativní metodologii zahrnul sedm tanečnic ve věku 17 – 24 let.

Struktura je adekvátní žánru bakalářské práce. Také obsah jednotlivých částí odpovídá povaze kapitol. Autorka pracuje s odbornou literaturou, prezentuje vlastní výzkum a předkládá nálezy. Nicméně je otázkou, jak tyto jednotlivé kapitoly a jejich části spolu komunikují a do jaké míry jejich zařazení bylo nutné.

Nejzřetelněji tato námitka zaznívá ke vztahu k částím teoretické a empirické. Každou lze pokládat za spíše autonomní. Je to škoda, protože si tak autorka nevybudovala interpretační rámec pro analýzu vlastních dat. Pouze potvrdila, že problematika tance patří mezi teoreticky zvažovaná témata. Tento přístup graduje v subkapitole sestavené z popisu historie tří náhodně vybraných tanců.

Vlastní výzkum pak Lucie Lorencová prezentuje skutečně velmi poctivě. Uvádí čtenáře do kontextu společenského života obce, a to od 19. století, představuje nabídku pohybových volnočasových aktivit v městě Y (příčemž ve výčtu chybí sledované taneční studio X), autorka také např. vypisuje všechny sponzory tanečního studia X. Snaha být vyčerpávající v kontextualizaci výzkumu však vyvolává otázku, zda tato důkladnost je pro čtenáře pomoci či zda naopak nevede jeho pozornost dalšími směry. Rozhodně tato poctivost neguje snahu anonymizovat město Y, neboť např. podle soupisu sponzorů či internetových odkazů je lokalita snadno dohledatelná.

Kapitolu věnovanou metodologii oceňuji zejména proto, že ji autorka formulovala s ohledem na celkový koncept práce a tedy nepřekopírovala metodologii na SVIP. Zejména medailonky informátorek čtenáři umožňují lépe sledovat výpovědi tanečnic v další analytické části textu. Ve vztahu k metodologii bych pak uvítala úvahu, jak autorka reálně využila metodu synchronní komparace. Protože se jedná o metodu z historických věd, zajímalo by mě, jak ji autorka aplikovala na výzkum postojů.

Ve vlastní výkladové části pak autorka prezentuje empirická data. Dělí je do subkapitol, které sice nijak negradují, ale tvoří zajímavou mozaiku výpovědí. To umožňuje každému čtenáři podřídit data vlastní interpretaci. Práci tedy uniká odpověď na výzkumnou otázku. Přestože autorka tuto rovinu neřešila, zajímalo by mě, zda by její výzkum dokázal podpořit či vyvrátit jí uváděnou thezi z literatury, že skrze tanec člověk může dělat věci, které jsou jinak tabu.

Formulačně má práce své drobné rezervy. Autorka někdy nedoceňuje váhu slova. Např. na str. 23 se dočítáme, že *ve většině případů nezasahuje tanec do životů respondentek nějak výrazně*. Přitom pak následuje výklad, z něhož je zřejmé, že tanec velmi výrazně

strukturuje život dívek. (Možná ale je tato věta z mé strany mylně přičítána formulační neobratnosti, její příčinou může být samozřejmě i chybná analýza.) V textu se střídavě objevuje respondentky x informátorky, což by mělo být jednotné.

Předkládanou práci lze zařadit do nižšího středního pásma bakalářských prací na FHS. Vykazuje obvyklé bolesti této kategorie prací (teorie nesouvisí s interpretací, interpretace i proto nesměřuje k pointě, převládá bohatý popis utříděný podle kritéria, které není jednoznačné), stejně jako se může pochlubit svými přednostmi (relativně úspěšný výzkum, bohatá data, snaha prezentovat maximum z výzkumu, pečlivé formální zpracování).

Práci hodnotím velmi dobře.

V Praze 31. 1. 2012

PhDr. Dana Bittnerová, CSc.